

Dosarul nr. 3ra-1230/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (judecătorul: D. Băbălău)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societatea cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ, cu obligarea restituirii sumei încasate suplimentar pentru devamarea mărfii importate,

împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societatea cu Răspundere Limitată, fiind menținută hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central,

constată:

La 03 mai 2017, Societatea Comercială „Sorinlux” Societatea cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Sorinlux” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ, cu obligarea restituirii sumei încasate suplimentar pentru devamarea mărfii importate.

În motivarea cererii, a indicat că în temeiul contractului din 10 iulie 2010 și invoice YK70106A din 06 ianuarie 2017 a procurat: colanți (ștrampi), ciorapi, pantaloni, pantofi, balerine.

A menționat că, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale nr. 2070 I 18508 din 10 martie 2017 de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 436 640,31 de lei pentru marfa procurată.

A relatat că funcționarul biroului vamal a refuzat validarea declarației și a întocmit actul de inspecție din 10 martie 2017, privind calculul (cu recalcularea) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 605 354,54 lei.

Pentru devămarea mărfurilor nominalizate, din contul SC „Sorinlux” SRL a fost reținută suma de 168 714,23 lei pentru devămarea aceleiași mărfi.

Nefiind de acord cu actele de inspecție menționate și considerând că acestea au fost întocmite ilegal și neîntemeiat, la 20 martie 2017 SC „Sorinlux” SRL s-a adresat

cu cerere prealabilă către Biroul Vamal Centru, solicitând anularea actelor de inspecție și restituirea sumei menționate mai sus, dar nu a primit răspuns la cererea înaintată.

Cere SC „Sorinlux” SRL, anularea actului de inspecție din 10 martie 2017 pentru declarația vamală nr. 2070 I 18508 și obligarea Biroului Vamal Centru să restituie suma de 168 714,23 lei, încasată suplimentar de la SC „Sorinlux” SRL pentru devămarea mărfii importate.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central cererea de chemare în judecată depusă de SC „Sorinlux” SRL a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță a reținut că, contractul de vânzare-cumpărare prezentat de către SC „Sorinlux” SRL, nu conține informația relevantă confirmării tranzacției cu privire la preț, totodată nu a fost stabilită legătura între factura comercială invoice cu tranzacția existentă, ca parte integrantă a contractului.

Instanța de fond a constatat că societatea singură a prezentat declarațiile și a calculat valoarea mărfii în vamă conform metodei nr.6.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 octombrie 2017, SC „Sorinlux” SRL a contestat-o cu apel prin care a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către SC „Sorinlux” SRL, fiind menținută hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central.

La 30 iulie 2018, SC „Sorinlux” SRL prin intermediul avocatului, Natalia Covaliov a contestat cu recurs decizia instanței de apel din 10 mai 2018.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, societatea a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

A solicitat recurența SC „Sorinlux” SRL, casarea deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 10 mai 2018 (f.d. 90, 91-106), fiind expediată în adresa părților la 20 iulie 2018 ce se atestă prin scrisoare de însoțire Curții de Apel Chișinău (f.d. 107).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurența s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 iulie 2018, în termen. (f.d. 109-113)

Examinând temeiurile recursului declarat de către SC „Sorinlux” SRL în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din

02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Sorinlux” SRL este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Sorinlux” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societatea cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean